

Ἐπιγραφή, ἐν Αἶνω, ἐπιλάφου ἐν φαῖνι κρητῆρι, ἐπισημῶν ἐν τῷ
ἐπισημῶν Χρυσόπηνη, ἐν τῷ φρουρίῳ, οἰκοδομῆ ἀπὸ τῶν κατὰ τὰ
ἀλλὰ οὐδὲ ἔχουσα τὸ ἀφιδόχην.

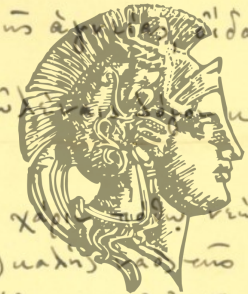
F. W. Hasluck:
Annual British
School at Athens
v. 15. p. 254

Τὸ κείμενον τῆς ἐπιγραφῆς αὐτῆς ἐδημοσιώθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ Θρανικῷ Ἐπι-
τηρίδι ὑπὸ Παπαδοπούλου-Κραυτῆρος ἐν χειρογράφῳ σημειώματι τοῦ 1716 (i. 1895
p. 11). Μνημονεύεται ὑπὸ τοῦ Webber-Smith.

Τεκμηρίον ἐδημοσιώθη ὑπὸ τοῦ κ. Λαγκαμῆ, ἐκδότης τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς
ἐπιθετικῆς Η'. 1908

Πηχὴν σε χρύσειον, κέρη τῶν ἀπὸ τῶν ἀιδάων παύειν τὴν δεινὴν τεταυῖαν.
αν.

Ταῖς σαῖς φέρουσα τοῖσι ὡς ἐπὶ μαδδῶσαι ἡ [ἀντι] τοῦ πᾶν
ἀκαδημία ΑΘΗΝΩΝ

οὐνοῦ δέχου ἴ τούτοις ὄν ζου χαρῶν τῶν ἡγεῖρα ὡς ἐδινάγη[ν].
Ὁ δεινὸς οὗλος πάνσεπλος ἢ πρὸς καλῶς ἐπὶ τῶν παύειν καὶ δευτέρως
Χρυσόπηνη ἀνηγέρθη ἐν βάθει παρ' ἐμοῦ ἀνηγέρθη τοῦ ζῆλου, τῆς κατὰ
κρατῶν-
τος τῶν δευτέρως πόδεις Αἶνον τῶ ἐπισημῶν ἀπὸ αὐθιῶν ἐπὶ Παπα-
δοπούλου

Φραντζέσκου Γαλιερίου τοῦ Παπαδοπούλου ἐν ἔτει κ, χλὰ, ἐν (δευτέρως)
να' [A.M. 6931 = A.D. 1422-3]

Κοσταντῖνος ὁ μαθ(ηρῶν).

Ἡ ὑπογραφή τοῦ κειμένου, ὡς ἐνδιαφέροντα, ἐκδόθη ἀπὸ τῆς διδασκαλίας
ἐπιγραφῆς ἐν Λαογραφίᾳ ὑπὸ Αἶνω.

Ἐπιγραφή κωδικία ἢ τῷ λογίῳ τῆς συμμετρίας ἐκκλησίας
τῷ Α. Βλαχίῳ, κατὰ τὰ φαινόμενα δὴ εἶναι ἐν τῇ
ἀρχικῇ τῆς δέου.

F.W. Hasluck:

Annual British
School at Athens
v. 15. 1908-9
p. 256

Φέρει τὸ οἰκόννημα τῆς Γαλατείδουσα κατὰ τὸ πταδακόδοξον αἴτιον.

Τὸ κείμενον ἔχει ὡς ἑπείτα: —

Ἀναγέρθη ἐν βάθρῳ ὁ θεὸς κ(αὶ) πάνσοπος
ναδ τῷ μεγάλῳ Νημοδάρον διὰ κ(αὶ)
ου κ(αὶ) ἐφόδου Αἰγυοσταρίων τοῦ Κα
ναβούτζι ἴτους κ(αὶ) κ(αὶ) (ἰοδουλίου) ἰδ! Κοσ(αντίνος)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ὁ κτίστης εἶναι ὁ Κυριακὸς τῆς Αἴων ἐν Ξυμβολία τῆς Χρυσόσκην
ἢ Αἴων εἶναι.

Τὸ ὄνομα τοῦ κτίστορος εἶναι γινώσκον ἐν τῷ ἔχῳ ἢ ἰωάννου Κανα
βούτζου ὡς Διονύσιον ἢ Ἀλιμαραστοῦ, τὰ ἔχον ἢ τῷ τοῦ εἰ
ἰδιαφίρα, ἢ ἐπιφίρα τῶν ἰγυοῦ Αἴων ἢ Ἐμοδρῆμος.

Τὸ ὄνομα Καναβούτζου ἀπαρτίζεται πρῶτον ὡς δρουγγίον τοῦ
ολόδου, ὅπου τὸ 1324 ἀφίερσε ἰουδαῖα τῷ Α. Γεωργίῳ ἢ Λέοντι.

Κατὰ τὴν ἔχῳ τῶν ἰωάννου, ὅπου γινώσκον εἶναι ἀνωτέρω.

ὁ εἶδος ἔχει ἀνεμφῆ εἰς τὴν ἀναμνηστικὴν τοῦ Κυριακοῦ τῆς Αἴων, πιδανῶς
τὰ Αἰγυοσταρίων τῆς ἐπιγραφῆς (ἔχῳ ὡς Διονύσιον Ἀλιμαραστοῦ κ.τ.).

ὁ Ροδωσιεύτης Ἰουστινιανὸς 783, ἀναφέρει ἢ ἔργον Ἰωάννου Μονομάχου
Καναβούτζου, ὅπου ἐπιφίρα τῶν Sebasto Κορῆσι τῆς Χίου ἢ ἀπείδαν ἐν
Λήμῳ, ὅπου εἶναι ὡς τῆς Γαλατείδουσα τὸ 1420.

Καναβούτζου

3418

Ἐπομένως αἱ πρώται ἀδροφύρα ἐν τῇ οἰνοποιίᾳ Καναβοῦ-
τος οὐδέτις ἐστὶν Νέοβη παρὰ τὴν Χίον, ὅταν οὐρανῶν ἐ-
πὶ τὴν ἐξήρατον τὸ 1520⁽²⁾. Καὶ δεύεται ὅτι ἔαίτου ἰσίου ἐ
Βοδουῶ (Volisso)⁽³⁾.

Ἡ μίση τῶν Καναβοῦτων διασφίλα ἐστὶν ἡ Νέοβη ἢ ῥέος Καναβίτου.

(2) Miklosich and Müller: Acta iii 363. No xvii.

(3) Lehnerdt's πρόδοξον ἐν Καναβοῦτος, σ. xx, εἶδεν ὃ πύξιν τὰ Zolotas,
τῷ δα. ἡ πραγματικὴ περὶ τῆς οἰνοποιίας ἢ σχετικῶς ἀπογράψαν τῆς
Χίον 1889, εἰς εἶδη.
Τὸ ὄνομα ὅπου οὐρανῶν ἢ Νέβη.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

INDEPENDENCE BOND
Type
Substance #16
J. F. LINDEN PAPER COMPANY